

Hänsel* i Gretel*

Hänsel* i Gretel*

Hänsel* i Gretel* és una plataforma cultural que fa funcions *de think tank* sobre el model de cultural de la ciutat de Barcelona. Oferim serveis de gestió cultural, *networking* i ideació de projectes de comunicació i continguts amb una visió humanista per a organitzacions de tots els sectors del teixit empresarial de la ciutat.

Mariano Zuzunaga. The open door, 2011

La ciutat cultural. Els grans debats

A Hänsel* i Gretel* volem oferir un espai on es pensa la ciutat de Barcelona des de mirades diverses per prendre el pols als reptes que la ciutat està vivint. Participem dels debats de la ciutat, com és la relació capital i territori, la regeneració de l'entramat cultural, quines són les polítiques públiques que espera el sector, com afecta el turisme i la projecció internacional de la ciutat a la creació local ... Però també volem ser un altaveu d'iniciatives i opinions personals que ens ajuden a contextualitzar el moment actual.

Gonzalo Goytisolo. *Succés misterios I*

Els temes clau

- * Agregar els actors de la comunitat cultural que sumen les seves veus a un projecte ampli i definit per la riquesa que dona i transmet la confrontació d'idees. Amb la suma de veus pretenem generar un marc de referència en el qual fixar nous objectius i compromisos.
- * Posar de manifest que la cultura ha de ser factor determinant en la preocupació de l'elaboració de les polítiques de la ciutat i el centre de les decisions d'aquestes.
- * Hänsel* i Gretel* són arquitectes, escenògrafs, escriptors, artistes visuals, dramaturgs, actors, ballarins, cantants, dissenyadors gràfics, programadors de videojocs, gestors culturals, comissaris, crítics, estudiosos... una comunitat cultural a la qual volem ajudar a posicionar-se i visualitzar-se a la nostra ciutat.
- * Un espai de creació, elaboració i preservació de la reflexió entorn de la cultura i la ciutat. Per això convidem a tots a compartir idees, projectes, realitzacions i relacions en una espècie de gran mural on penjar interessos compartits. Es tracta de conformar un arxiu de l'immediat, del no persistent, del que combat, transforma i impulsa.
- * Contribuir a la difusió de noves realitats culturals i configurar-se com a màquina del sensible.
- * Donar sentit a una xarxa de nodes i juxtaposicions amb altres ciutats europees que ens permeti construir un diàleg sobre els usos, llenguatges, eines i espais de la ciutat com a organisme cultural.

Sessió AGBAR “La Semàntica de l’aigua” a la Galeria Carles Taché

QUÈ FEM?

Hänsel* i Gretel* és un projecte que té la missió de treballar el coneixement dels grans debats de la ciutat. Seguint la dinàmica dels *think tank*, la nostra iniciativa vol fer escoltar la perspectiva cultural als principals estaments i grups de presa de decisions.

Aquesta iniciativa, que pivota entre els conceptes de cultura i ciutat, es construeix a sobre de tres pilars, la publicació digital amb continguts diaris, la versió en paper, que fa la funció de màquina de pensament, i una tercera activitat que entronca amb les dues primeres: els actes presencials.

ÍNDEX

LA PUBLICACIÓ DIGITAL	p. 07
ACCIONS CULTURALS	p. 16
SERVEIS CULTURALS	p. 26
SERVEIS EDITORIALS	p. 35
PRODUCCIONS AUDIOVISUALS	p. 39
QUI SOM?	p. 42
CONTACTE	p. 43

Hänsel * i Gretel *

Missió Barcelona 2019

CAT

ES

- * CICLES
- * ARTICLES DE HÄNSEL* I GRETEL*
- * DEBATS DE CIUTAT
- * DIÀLEGS BARCELONA
- * SÈRIE CULTURAL
- * PISTES HÄNSEL* I GRETEL*
- * QUIOSC HÄNSEL* I GRETEL*
- * UNIVERS HÄNSEL* I GRETEL*

LA PUBLICACIÓ DIGITAL

Hänsel* i Gretel* té un espai de debat digital (www.hanseligretel.cat) on els actors amb major capacitat d'influència del sector cultural del país publiquen articles d'opinió sobre l'ecosistema cultural de la ciutat. Davant la situació de sobreinformació a les xarxes, volem superar la notícia d'actualitat i ens posicionem en un espai que vol reflexionar amb aquesta realitat, per això som complementaris a l'ecosistema de webs i publicacions que informen sobre l'actualitat cultural. El nostre objectiu vol ser un espai de reflexió, per això els nostres articles tenen una validesa atemporal, perquè no estan subjectes a l'actualitat sinó a diferents elements clau de l'ecosistema.

- La publicació, que cada dia incorpora contingut nou, inclou articles, fotografies pistes culturals o enllaços d'interès.
- En aquest sentit, volem destacar que imatge i text tenen la mateixa consideració, ja que considerem que l'aportació dels artistes amb les seves imatges és igualment rica que els articles de text.
- Hänsel* i Gretel també actua com a agent cultural, obrint cicles amb articles que analitzen temes concrets des de diferents punts de vista, com el debat al voltant del nom de MNAC. A més, organitzem converses entre personatges de l'escena cultural. La transcripció de totes aquestes accions es pot veure al web també.
- Hänsel* i Gretel* és un gran arxiu que incorpora continguts elaborats pel propi ecosistema cultural. Com un quadern de bitàcola de les opinions i idees dels principals actors del nostre sistema cultural.

Hänsel * i Gretel *

Missió Barcelona 2019

CAT ES

- * CICLES
- * ARTICLES DE HÄNSEL* I GRETEL*
- * DEBATS DE CIUTAT
- * DIÀLEGS BARCELONA
- * SÈRIE CULTURAL
- * PISTES HÄNSEL* I GRETEL*
- * QUIOSC HÄNSEL* I GRETEL*
- * UNIVERS HÄNSEL* I GRETEL*

Tuits de [@HanselGretelBCN](#)

#HiG BCN
[@HanselGretelBCN](#)

Botiga "Serrano y Arpi" a la plaça de Cucurulla
Col. Desconeguts / IEFC
Autor: Desconegut
Barcelona, 1920, aprox. [@IEFC_fotografia](#)
[@observantbcn](#) [@HistoriaDeBCN](#)

Hänsel* i Gretel*

Una publicació cultural oberta a les veus més representatives de la cultura i la creativitat de la ciutat de Barcelona, on es poden expressar, des de la crítica, la divergència i la proposta, sobre una nova ciutat cultural. Una nova ciutat cultural que s'està construint i projectant.

(*) [Llegeix aquí l'article](#)

Llucia Ramis
La Brussel·les del Mediterrani

Imatge de la home principal

XARXES SOCIALS. CAS D'ÈXIT

Interacció a xarxes socials durant el diàleg al voltant de l'obra de Lita Cabellut a la Fundació Vila Casas el 14 de desembre de 2017. Anàlisi realitzat per Sibilare.

2. Facebook @hanseligretelBCN

2.1.2 Resultat promoció

143 Accions ▾ 8934 Impressions ▾ 120 People Taking Action
1276 Average Daily Impressions

69 Resultats: Event Responses ▾ 5541 Abast ▾

L'esdeveniment va aconseguir un total de 8934 impressions generant 131 interaccions al llarg dels dies promociat.

Aquestes impressions les van rebre 5541 persones, 1396 van ser homes (un 25%) mentre que l'abast restant, és a dir 4.029 (75%) van ser dones. D'aquest total, la franja d'edat on es va aconseguir més impacte va ser entre els 35 als 45 amb un 18%, seguit de la franja entre els 25 i 35, amb un 16%. Altrament, pel que fa a les respostes a l'esdeveniment, es van aconseguir principalment en dones d'entre 35 i 54 anys.

Diàleg per a [desc]cobrir l'obra de Lita Cabellut | Informe de xarxes socials

6

3. Twitter @HanselGretelBCN

Seguidors 2317 (+20)

3.1. Activitat total

Tweets	267 (+31,9%)
Mencions	20
M'agrada	318 (promig de 10 al dia)
Retweets	137 (promig de 4 al dia)
Taxa d'interacció	1,5%
Clics a l'enllaç	245 (promig de 8 al dia)
Impressions	94,6K (3,1K al dia)
Visites a la pàgina	2273

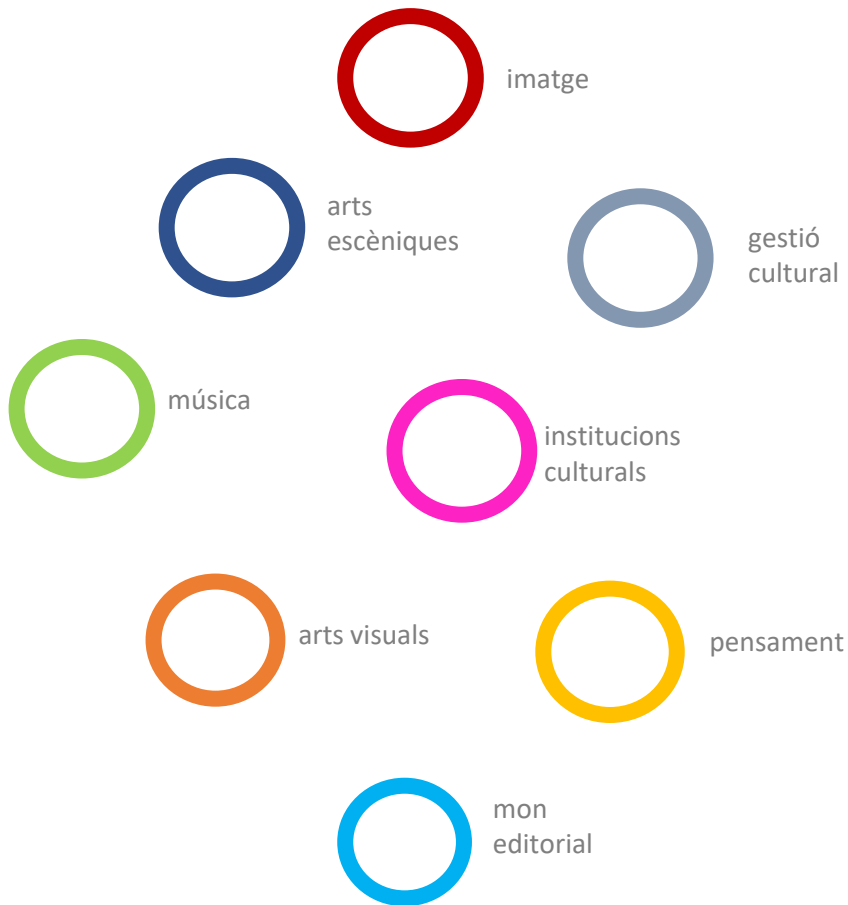
La taxa d'interacció ha augmentat en referència al mes de novembre (0,9%). Això significa que la nostra pàgina ha tingut més gent que ha interaccionat amb els diferents posts publicats, ja sigui mitjançant clics, likes o retuits. Aquest increment es pot relacionar amb l'augment de visites a la pàgina, que ha passat de 2019 al novembre, a quasi 2300 al desembre.

Diàleg per a [desc]cobrir l'obra de Lita Cabellut | Informe de xarxes socials

8

COMUNITAT CULTURAL

Al llarg d'aquests anys, hem comptat amb la col·laboració i complicitat dels següents personatges clau de l'ecosistema cultural:

IGNASI ABALLÍ
PEP AGUT
XAVIER ALBERTÍ
NÚRIA AIDELMAN
ANNA ALBERTÍ
FREDERIC AMAT
LLUIS AMIGUET
RAFAEL ARGULLOL
SANTIAGO AUSERÓN
JORDI BADIA
ASSUMPTA BAILAC
XAVIER BASSIANA
FREDERIC BALLELL
FRANCESC BELLMUNT
CRISTINA BENITO
ROGER BERNAT
Mª TERESA BLANCH MALET
LLUÍS BOADA
JOSEP BOHIGAS
SEGIMON BORRÀS
CARLOTA BROGGI
ORIOI BROGGI
XAVIER BRU DE SALA
TENA BUSQUETS

Mª ÀNGELES CABRÉ
LLUÍS CABRERA
JOSEP Mª CADENA
JORDI CALAFELL
JULI CAPELLA
TONI CASARES
ÀNGELES CASO
ENRIC CASTELLÓ
LLUÍS CASTELLVÍ
DAVID CASTILLO
CARLOS CASTRO
FRANCESC CATALÀ-ROCA
GISELA CHILLIDA
VICTORIA CIRLOT
ANNA ROSA CISQUELLA
JAUME CIURANA
JORDI COCA
LAIA COLELL
JAUME COLLBONI
VICTORIA COMBALÍA
MERCÈ CONESA
GASTÓN CORE
NÚRIA CUADRADO
CARLES DECORS

JORGE DE LOS SANTOS
MIQUEL DE PALOL
RAFAEL DE RIBOT
CARLES DUARTE
MANEL ESCLUSA
EDUARD ESCOFFET
ANTONI ESPLUGAS
MARTA ESTEVE
MARCELO EXPÓSITO
FRANCESC FÀBREGAS
JORDI FEIXA
DARÍO FERNÁNDEZ FAUCÓN
XAVIER FINA
SANTI FONDEVILA
JOAN FONTCUBERTA
JAUME FORÉS JULIANA
SERGIO FUENTES
MONTSE FRISACH
PATRICIA GABANCHO
VALÈRIA GAILLARD
SÒNIA GAINZA
MARINA GARCÉS
VÍCTOR GARCIA DE GOMAR
CESC GELABERT

ANA GENER
DANIEL GIL SOLÉS
CARLES GINER
RAQUEL GARCÍA TOMAS
ALBERTO GARCÍA-ALIX
JAVIER GOMÁ
VÍCTOR GÓMEZ PIN
ANDREU GOMILA
TON GRANERO
ORIOI GUAL
CARLES GUERRA
MANUEL GUERRERO
ALBERTO GUIJARRO
JOAN GUITART
ALBERT GUINOVAR
MATEU HERNÁNDEZ
JORDI HERRERUELA
LLUIS HOMAR
LLUCIÀ HOMS
JUAN INSUA
GISELA JOANET
MARTA LACAMBRA
ELISENDA LARA
ALBERT LLADÓ

MARISOL LÓPEZ	ANTONIO MONEGAL	RICARD ROBLES	QUIM TORRA
MONTSE MAJENCH	IMMA MONZÓ	ISABEL ROIG	LAIA TORRENS (Cabo San Roque)
NÚRIA MANCHADO	RAFEL NADAL	XAVIER RUBERT DE VENTÓS	MARGARIDA TROGUET
JOAN ANTON MARAGALL	PERE NAVARRO	JOSE ENRIQUE RUIZ-DOMÈNEC	DAVID G. TORRES
XAVIER MARCÉ	NINA	JOAQUIM RUIZ MILLET	RAFAEL VALLBONA
MARIÀ MARÍN	DANIEL NEGRO	TONI RUMBAU	PILAR VÉLEZ
ANDREU MARINÉ	JORDI NOPCA	ÁLEX SÀLMON	NACHO VIGALONDO
AMANDA MASHA CAMINALS	ALEX OLLÉ	CRISTINA SALVADOR	SANTI VILA
JOSÉ MARÍA MARTÍ FONT	PILAR PARCERISAS	JORGE SÁNCHEZ	CARLES VILARRUBÍ
MIQUEL MARTÍ I FREIXAS	LLUÍS PASQUAL	JOSEP SÁNCHEZ LLIBRE	SERGIO VILA-SANJUÁN
CHUS MARTÍNEZ	JOSEP PERELLÓ	JORDI SACASAS	VICENÇ VILLATORO
ENRIC MARTINEZ CASTIGNANI	ORIOL PÉREZ-TREVIÑO	JORDI SAVALL	JOSEP VIVES GRÀCIA
DAMIÀ MARTÍNEZ	PÉREZ de ROZAS	ISABEL SEGURA	MARGA VIZA
RUBÉN MARTÍNEZ	VÍCTOR PIMSTEIN	MARTA SELVA (Drac Màgic)	PEDRO VIZÁN
JAVIER MELLONI	MIQUEL PORTA PERALES	ALBERT SERRA	PEPE ZAPATA
ALBERT MERCADÉ	ARMAND PUIG	JORDI SERCHS	MARIANO ZUZUNAGA
JOSEP M ^a MESTRES QUADRENY	ARNAU PUIG	ALBERT SERRA	
EVA MICHALKAKOVA	TONI PUIG	CLARET SERRAHIMA	
LLUÍS MIÑARRO	ANTONIO RAMÍREZ	ISABEL SIERRA	
JOAN M. MINGUET	LLUCIA RAMIS	ANNA SOLÀ (Drac Màgic)	
EDUARD MIRALLES	ESTEVE RIAMBAU	EVA SORIA	
FRANCESC MIRALLES	PEPE RIBAS	VICTOR SUNYOL	
JOSEP MARIA MIRÓ GELLIDA	HUMBERTO RIBAS	ÀLEX SUSANNA	
KIKU MISTU	PETER RICKETTS	CARLES TACHÉ	
ÀLEX MITRANI	CARME RIERA	ISABEL TALLOS	
LLÀTZER MOIX	FÈLIX RIERA	MARIA THORSON	
MIQUEL MOLINA	JOAN RIGOL	IMMA TUBELLA	
MARTA MONEDERO	MERCÈ RIUS	ADOLF TOBEÑA	

CICLES DE DEBAT

La nostra publicació va més enllà de la notícia immediata, i busca sempre una reflexió personal que porti informació de context. Les seccions que hi trobareu responen a una categorització sui generis, són els cicles temàtics que aborden diversos aspectes de Barcelona i que, sota el prisma del qual, demanem als autors que observin i relatin les seves circumstàncies i context.

Aquests són els cicles en què s'estructura la nostra narrativa:

Construcció i cansament a la Barcelona cultural

CARLES DUARTE – CHUS MARTÍNEZ - QUIM TORRA – VICTORIA COMBALIA – ALBERT SERRA, entre d'altres

On mostrem les àrees culturals de Barcelona que estan en fase de discussió viva, amb energies de transformació i noves propostes (construcció) i també totes aquelles que es troben en una fase de cansament, sense respostes, sense capacitat de transformació però que són essencials pel bon funcionament del món cultural i de la ciutat.

Festival o creació

RICARD ROBLES – ALBERTO GUIJARRO – Mª ÀNGELES CABRÉ – LLUÍS CABRERRA – ALBERT GUINOVART, entre d'altres

Pretén aprofundir en com Barcelona s'ha convertit en els darrers deu anys en una ciutat de festivals i un dels principals nuclis de festivals de música, d'arts escèniques i d'arts visuals d'Europa. Sònar, Primavera Sound, In-edit, Loop, DocsBarcelona... i fins a més d'un centenar de propostes que ens mostren la vitalitat dels nostres gestors culturals en posicionar l'espai públic barceloní com a lloc de creació obert al món. No obstant això, hi ha molts que pensen que la vitalitat i aposta creativa inicial ha deixat pas a un plantejament de festival associat al turisme i l'oci. Es tracta d'establir què ens proposen els festivals com a aportació creativa.

Periodisme cultural i altres pistes

VICTORIA CIRLOT – SANTI FONDEVILA – COLITA – SERGIO VILA-SANJUÁN – MIQUEL MOLINA, entre d'altres

Volem reflexionar sobre la pèrdua de pes de la crítica cultural en els mitjans de comunicació. Una crítica que hauria de ser generadora de pistes bàsiques per identificar els camins d'excel·lència en el nostre ecosistema cultural. Un fet que preocupa al món de la comunicació, als agents culturals i a una societat que sovint, malgrat la sobreinformació actual, se sent més orfe de criteri que mai. La manera com es comunica la cultura obre també alguns debats dels quals Hänsel* i Gretel* se'n vol fer ressò. L'enorme pes de l'entreteniment i una certa frivolitat en com s'explica el fet creatiu i les pràctiques culturals contemporànies han portat a controvèrsies que qüestionen la seva efectivitat i n'han fet minvar el seu prestigi social.

Cosmopolitisme o el retorn al bosc

CARLOTA BROGGI – VÍCTOR GARCÍA DE GOMAR – PILAR PARCERISAS – ANTONI MONEGAL, entre d'altres

Volem mostrar com en els últims anys estem vivint el replegament d'una bona part de les energies creatives i de gestió cultural cap a la profunditat del bosc. Un trànsit que implica engalipar-se, ocultar, resistir, abandonar i generar una nova identitat connectada a preservar i establir la construcció de la ciutat des d'una concepció local. Davant, la ciutat segueix alçant una visió cosmopolita, oberta, destinada a generar incorporacions, juxtaposicions i enriquir-se de la modernitat com a única forma d'habitar la ciutat. Hänsel* i Gretel* vol reflexionar sobre la dualitat de dos posicionaments, el del bosc, símbol de resistència al canvi, i el de la ciutat, lloc de l'esdevenir del nou.

Governança o la crisi del sector públic

VICTORIA COMBALÍA – XAVIER FINA – BLANCA GARCÉS - JAUME CIURANA – XAVIER MARCÉ,
entre d'altres

Volem entendre que un dels elements clau de les institucions públiques i els seus equipaments culturals (MACBA, L'Auditori, MNAC, Liceu, TNC, etcètera) és la seva bona governança i funcionament eficient. Estem vivint una etapa de renovació institucional provocada per noves mirades polítiques, nous compromisos ciutadans, amb una crisi econòmica que encara cueja, la constant tensió política Catalunya versus Espanya, i la queixa d'algunes veus sobre la pèrdua de projectes globals d'impuls per part de la ciutat. Des de Hänsel* i Gretel* volem reflexionar sobre la necessitat d'una bona governança institucional per potenciar culturalment Barcelona.

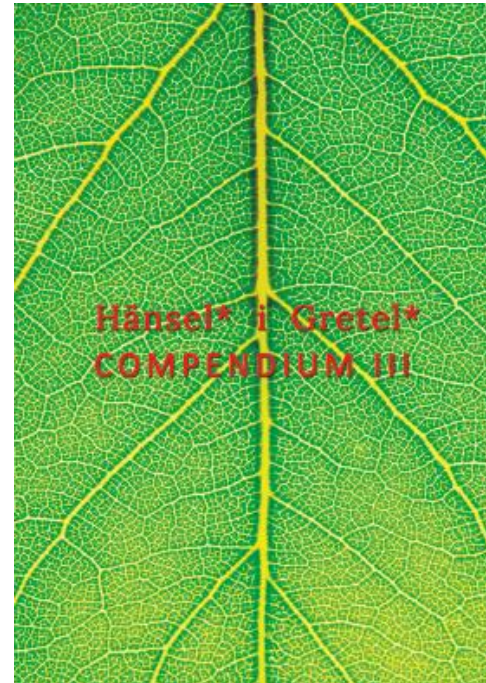
2016 - 2017

2017 - 2018

COMPENDIUM. Publicació en paper

Un cop a l'any s'edita el Compendium una relectura de tots els articles publicats durant aquell curs. La publicació és en si una peça única de col·leccionista, a cada edició el disseny i la impressió canvien. Pensem que contingut i contingut són igual d'importants, per això tenim molta cura dels detalls des de la seva conceptualització i fins a la realització.

2018 - 2019

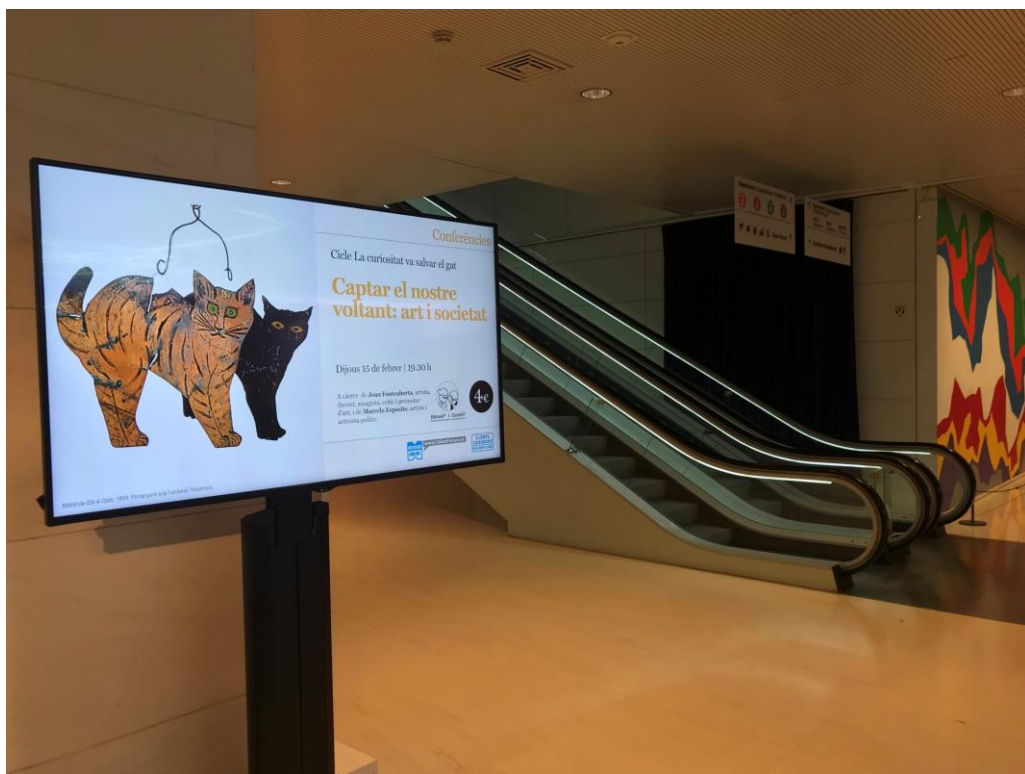
Entrevista a Albert Serra en el marc del cicle Lita Cabellut de la Fundació Vila Casas (2018)

ACCIONS CULTURALS

Hänsel i Gretel desenvolupa projectes a mida per a institucions i empreses. Oferim un servei d'assessoria integral de continguts, que va des de la conceptualització, producció, comunicació i implementació de diferents iniciatives culturals. Son solucions personalitzades que donen resposta a inquietuds o necessitats comunicatives de grans organitzacions i empreses.

Tot seguit enumerem alguns exemples:

- Cicle La Curiositat va salvar el gat (3 temporades) . CaixaForum
- Cicles Lita Cabellut i Guinovart. Fundació Vila Casas
- Diàleg sobre la semàntica de l'aigua. AGBAR
- Publicació de la revista PRE/OCUPACIONES (2 números). Grup Focus
- Diàlegs Barcelona: TNC, Galeria Senda, Llibreria +Bernat, Hotel Alma i Sala Beckett
- Cinc hores amb Barcelona al CCCB
- Jornada Netcom
- Cicle de sopars tertúlia *Barcelona, capital*. Hotel Alma

ACCIONS CULTURALS

Cicle La Curiositat va salvar el gat. CaixaForum

En una societat cada vegada menys inclinada a la curiositat com a conseqüència de la proliferació de l'excés d'informació, la popular expressió "la curiositat va matar el gat" s'ha tornat buida. Avui ningú no pagarà el preu de saber, ja que abans de tenir l'impuls de descobrir les coses per si mateix hi haurà alguna informació, notícia o comunicació que dissiparà la necessitat.

Aquest cicle de diàlegs que celebren a l'auditori del CaixaForum Barcelona, reivindiquen la curiositat com a desig d'emoció i com a pas indispensable cap al coneixement. La curiositat dels artistes és una de les formes més perfectes per recuperar com a societat l'impuls de tornar a atrevir-se a mirar i a explorar. Aquests son les sessions que hem celebrat:

ACCIONS CULTURALS

2017-2018

Creació. **Jordi Savall i Frederic Amat**

Estratègies per recrear el mon. **Marina Garcés i Santiago Auserón**

Enigma en el futur. **Armand Puig i Rafael Argullol**

Captar el nostre voltant, art i societat. **Marcelo Expósito i Joan Foncuberta**

L'arquitectura de l'íntim. **Imma Monsó i Cesc Gelabert**

L'espècie fabuladora. **Carme Riera i Lluís Homar**

2018-2019

Confiar en el dubte. **Ángeles Caso i Adolf Tobeña**

L'arca de la contemporaneïtat. **Albert Serra i Carles Guerra**

Mirar les estrelles o l'infinít blau. **Raquel Garcia Tomás i Víctor Gómez Pin**

La veu humana. **Nina i Oriol Broggi**

La veritable vida. **Imma Tubella i Javier Gomá**

Entrevista amb la vida. **Lluís Amigué i Xavier Melloni**

Recordant Donkey Kong o Jugad, jugueu, jugueu, maleïts. **Isabel Tallos i Nacho Vigalondo**

ACCIONS CULTURALS

2019-2020

En la tercera temporada del cicle La curiositat va salvar el gat hem estrenat nova escenografia i renovat el format, tot centrant-lo en temes sobre autoconeixement personal:

El que ens impulsa a aixecar-nos o l'ikigai. **Francesc Miralles i Cristina Benito**

A la recerca del record perdut. **Rafael Nadal i Marta Barceló**

Sobre la felicitat. **Victòria Camps i Miquel Seguró**

Que ve el llop! Veritat o mentida. **Ester Vera i Eloy Fernández Porta**

Fridays for future. **José Luis Gallego**

Continuar aprenent. **Ferran Martínez**

VICTOR M. AMELA IMA SANCHIS LLUÍS AMIGUET

Xavier Melloni, teòleg, místic, antropòleg: viu a la cova de Sant Ignasi de Loiola

Edat? Estem gestant continuament una altra vida dins de nosaltres: cada instant crea el següent i la nostra existència, una altra, que començarà quan s'acabi aquesta. Vaig néixer a Barcelona. Casat amb la vida: Fills? Hi ha moltes maneres d'engendrar. La mística experimenta el que la ciència demostrarà

“Si aprèn a prendre consciència, canviarà de lloc sense moure's”

X.M./FRAGMENTA

Vostè diu que el silenci no és l'absència de soroll, sinó d'ego...

... Callo?

El mutisme no és silenci, sinó la impotència de la paraula. El silenci està habitat; el mutisme és buit.

Com se sent el silenci?

La natura és plena de sons: el vent bufa a les orelles, els ocells reflen, les branques del bosc cruixen en trepitjar-les... Hi sentim el silenci, perquè no són soroll: són sons sense ego. No et reclamen.

Com deslliurar-nos del soroll de l'ego?

Vivint aquí i ara: sent conscients del moment. Sense necessitat de repassar continuament quant fas i dius o quant diuen i fan. Sense avaluar, controlar i jutjar el viscut. Perquè el soroll està en aquest judici compulsiu; en la comparació; en el que se sobreimposa a la vida. I és el que la degrada.

Com ho aconseguim vostè?

Com puc. Soc com qualsevol lector, però he anat descobrint el silenci com una qualitat d'atenció. Per mi és molt important cada matí i cada vespre començar i acabar el dia silenciats. I acabar cada cosa que faig amb la

consciència que finalitza. I agrair-la. I donar gràcies també per tot el que he après fent-la.

Per exemple?

Aquesta conversa, amb pauses de qualitat de presència. I començaré el següent que faci agrair que ho començo i venerant-ho: ser conscient i agrair-ho tot.

Es tracta de no fer res mai en pilot automàtic ni per pur tràmit?

Si, perquè si pren consciència del que fa, la seva vida tindrà més força. Viurà més.

Per què la vida sol doldre en l'ego?

L'ego és l'apropiació del jo, que no soc més que un recipient de consciència d'existència on es condensa la totalitat. Tot està en cadascun de nosaltres. Si no, no podríem existir.

Per què avui l'ego s'apropia del jo?

Cadascun de nosaltres no només té els seus anys, sinó els 15.000 milions d'evolució que ens han fet com som. L'excés d'ego és la fixació de pensar que només tenim els que ens queden i els podem perdre.

Pensar la mort no et fa humil?

Ens col·lapsen i ens condensen en els petits anys que creiem que tenim. I ens angixem intentat retenir-los. Però la nostra

Un silenci urgent

“La nostra societat necessita un silenci urgent. Si aprenem el silenci, canviarem de lloc sense moure'ns: serem aquí, però d'una manera diferent, no en el mateix aquí que érem”. Xavier Melloni ensenya el silenci davant un CaixaForum de Barcelona ple de gom a gom. Després, en conversa amb Fèlix Riera i amb mi, ens ensenya a escoltar aquest silenci, que no és l'absència de soroll, sinó d'ego. Hi descobrim: “Una altra dimensió que s'està gestant en nosaltres i que requereix l'experiència d'aquesta vida perquè la puguem assolir després. La nostra època nega la mort, perquè insistim a veure-la com el nostre final, quan només és el començament d'una cosa que desconexim”.

consciència no és propietària de la nostra existència: només és un recipient temporal.

...Que durarà uns anys, res més.

La vida se'ns dona continuament i si som cocreadors en la vida, en comptes d'intentar controlar-la i sobrepassar-la, la rebem i la despleguem i sorgeix així una nova confiança en la nostra força que reemplaça l'ego.

Ni ho soc ni veig voluntaris per morir. I és fantàstic, perquè vol dir que estíveu el do essencial de la vida. Però hi ha un altre do engendrat en ell, que és el següent naixement. Estem gestant continuament una altra vida dins de nosaltres: cada instant està creant el següent...

No es tracta d'això: d'atrapar-lo?

Al contrari: cada moment estem vivint una cosa que hem de saber deixar anar. El mateix aire que ens dona vida, si el retinguéssim, ens donaria mort. La vida està feta d'un continu rebre i donar. Deixar-la anar.

Caldria alegrar-se de morir?

La nostra existència és com la gestació d'una dimensió més interna que requereix l'experiència humana biològica d'aquesta vida, on s'engendra una altra dimensió a què no podem accedir si no ens desprem d'aquesta.

En canvi, aquesta època nega la mort.

Perquè insistim a veure-la com el nostre final en comptes de veure-la com el començament d'una cosa que desconexim.

I si la biomedicina ens dona un dia el poder de decidir quan morim?

Seria perdurabilitat; no eternitat. L'eternitat és d'un altre ordre; no és un ciclet que anem estirant fins que es trenca. L'eternitat és un canvi de nivell.

Més que viure 200 anys com ara és tornar a existir d'una altra manera?

I el més bonic és que ja ho podem viure ara. Però el nostre vehicle biològic a la Terra està programat per sobreviure fins als 60, 70, 80, 90 anys. La nostra mort és el que més necessitem per assolir possibilitats que en aquesta vida tenen el seu límit.

Quines?

Hi ha dimensions, que s'estan gestant en aquesta vida, que ens permeten passar a una altra. Però per això hem de saber deixar-nos anar i la nostra societat no ens deixa. Cal aprendre a desprendre'ns d'aquesta vida amb confiança. Espero que algun dia siguem prou madurs com per escoltar-nos a nosaltres mateixos i saber quin és el moment de partir.

Com es pot saber?

Si madurèssim, no allargariem els processos tan complexos i problemàtics que tindrem amb una població cada vegada més envellida a la qual no s'ha ensenyat a morir. Saber partir és un acte de generositat i de confiança, per al qual encara no tots estem preparats.

LLUÍS AMIGUET

La Vanguardia - 16.IV.2019

La Contra amb Xavier Melloni. Lluís Amiguet

[Enllaç article](#)

Diàleg sobre l'obra de Lita Cabellut a la Fundació Vila Casas
D'esquerra a dreta: Albert Lladó, Lita Cabellut, Albert Serra,
Benedetta Tagliabue, Fèlix Riera

ACCIONS CULTURALS

Cicle Lita Cabellut. Fundació Vila Casas (2018)

L'equip de Hänsel* i Gretel* va ser responsable de la curadoria del cicle de diàlegs al voltant de l'obra de Lita Cabellut, que es va exposar a la Fundació Vila Casas d'octubre de 2017 fins al maig 2018.

Aquesta va ser la temàtica i els ponents convidats de cada una de les sessions:

El sobirà i el bufó són en nosaltres

Vicenç Villatoro, escriptor / Rosa Vergés, cineasta / Xavier Marcé, gestor cultural

El poder segueix entre nosaltres

Ferran Sáez, escriptor / Joana Ortega, política / Josep Maria Pou actor i director

Clivellant el mon

Lita Cabellut, artista / Albert Lladó, periodista / Albert Serra, cineasta / Benedetta Tagliabue, arquitecta

Vaig aprendre a pintar abans que a llegir.

Lita Cabellut, artista / Roberta Bosco, periodista / Vicenç Altaió, crític d'art / Carles Duarte, president CONCA

Diàlegs per a [des]cobrir l'obra de Lita Cabellut
— El sobirà i el bufó són en nosaltres

Vicenç Villatoro · Rosa Vergés · Xavier Marcé
 Modera Lluçia Homs

Dijous 8 de febrer del 2018 a les 19.30 h

Espais Volart Ausiàs Marc, 20-22 · Barcelona
www.fundaciovilacasas.com

Diàlegs per a [des]cobrir l'obra de Lita Cabellut
— Vaig aprendre a pintar abans que a llegir

Lita Cabellut · Roberta Bosco · Vicenç Altaió · Carles Duarte
 Modera Fèlix Riera

Dijous 12 d'abril del 2018 a les 19.30 h

Espais Volart Ausiàs Marc, 20-22 · Barcelona
www.fundaciovilacasas.com

Diàleg sobre l'obra de Guinovart a la Fundació Vila Casas
D'esquerra a dreta: Lluçia Homs, Rosa Ma. Malet, Vicenç
Altaió i Gerard Sala

ACCIONS CULTURALS

Cicle Guinovart, la realitat transformada. Fundació Vila Casas (2019)

L'equip de Hänsel* i Gretel* va ser responsable de la curadoria del cicle de diàlegs al voltant de l'obra de Guinovart, que es va exposar a la Fundació Vila Casas d'octubre de 2018 fins al maig 2019.

Aquesta va ser la temàtica i els ponents convidats de cada una de les sessions:

Complicitats amb l'artista

Rafael Tous, col·leccionista / Joan de Muga, galerista / Jordi Fulla, artista

Llegir Guinovart

Rosa M Malet, Ex-Directora F. Miró / Gerard Sala, artista / Vicenç Altaió, crític

Escoltar Guinovart

Maria Guinovart, Presidenta F. Guinovart / Marko Daniel, director F. Miró / Àlex Susanna, poeta

Guinovart vist per Guinovart

Daniel Giralt-Miracle

Diàlegs per a descobrir l'obra de Guinovart
— *Escotar Guinovart*

Maria Guinovart · Marko Daniel · Àlex Susanna
 Modera Fèlix Riera

Dijous 4 d'abril del 2019 a les 19.00 h

Espais Volart Ausiàs Marc, 20-22 · Barcelona
www.fundaciovilacasas.com

Guinovart
— *La realitat transformada*

Rafael Tous · Joan de Muga · Jordi Fulla

Espais Volart Ausiàs Marc, 20-22 · Barcelona
www.fundaciovilacasas.com

SERVEIS CULTURALS

Diàleg sobre la semàntica de l'aigua. AGBAR

A Hänsel* i Gretel* ens agrada passar la realitat pel sedàs de l'art, per això quan Agbar ens va demanar una acció de *Team Building* per als seus directius, se'ns va ocórrer la idea d'organitzar un col·loqui sobre la semàntica de l'aigua a la galeria Carles Taché. A la conversa, hi van participar l'escriptora Lúcia Ramis, l'economista Lluís Boada, l'editora Míriam Tey, el galerista Carlos Taché, el filòsof Manuel Cruz, l'escriptor Antoni Puigverd i els cofundadors de Hänsel i Gretel, Llucià Homs i Fèlix Riera. Els assistents a la sessió es van submergir en els seus propis records per dotar d'intenció la seva pròpia lectura sobre l'aigua. Perquè no és possible caminar sobre l'aigua sense entrar en contacte amb el passat. Sense l'aigua la memòria perdria un dels seus valors: ser estímul d'allò que vam ser i del que ara som.

D'esquerra a dreta: Manuel Cruz (filòsof) Antoni Puigverd (escriptor) Lluís Boada (economista)

Ignasi Aballí i Albert Serra

Els barrets de Xavier Albertí i Hermann Bonnín

SERVEIS CULTURALS

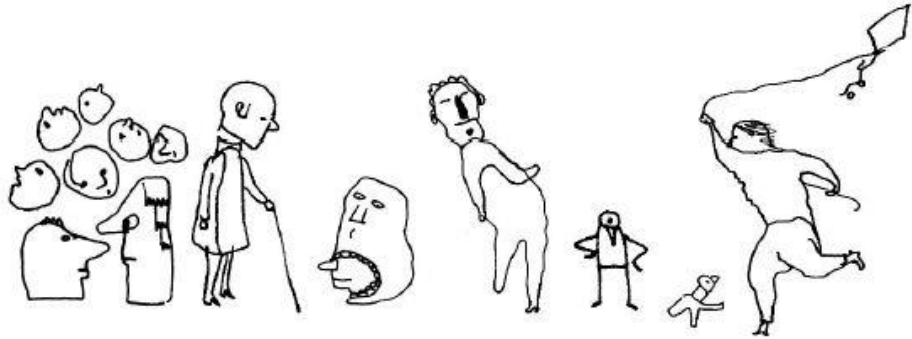
Diàlegs Barcelona

Són converses entre dues persones claus de l'ecosistema cultural barceloní on es tracten en profunditat temes d'actualitat i temes de fons que ens han de permetre entendre les claus d'aquesta nova ciutat que estem construint i projectant. L'espai on se celebra és itinerant i s'adequa als convidats i la temàtica tractada. Tots els diàlegs estan transcrits i es poden consultar al web i al Compendium corresponent.

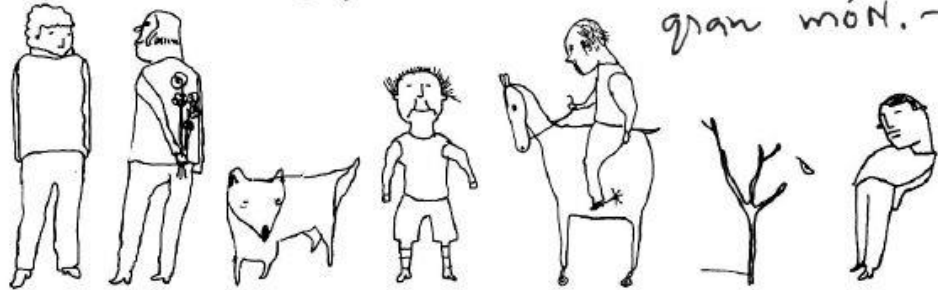
Tot seguit enumerem els Diàlegs Barcelona

Ignasi Aballí i Albert Serra, a l'Hotel Alma
Xavier Albertí i Hermann Bonnín, al TNC
Albert Lladó i Bernat Puigtobella, a la llibreria +Bernat
Marina Garcés i Xavier Rubert de Ventós, al domicili particular
Toni Casares i Oriol Broggi, a la Sala Beckett
Antonio Monegal i Lluís Pascual, a l'Hotel Alma
Sergio Vila Sanjuán i Jordi Nopca, a la Galeria Senda
Ricard Robles i Alberto Guijarro, a l'Hotel Alma

ELS FUTURS DE LA CIUTADANIA

- PETITES figures per comprendre un gran món. -

SERVEIS CULTURALS

Jornada Dircom Catalunya

Creació i producció de la trobada anual de Dircom Catalunya 2019. La sessió, titulada "els futurs de la ciutadania per al Segle XXI" va comptar amb Cristina Gallach, Alta Comissionada per a l'Agenda 2030 i Victoria Camps, catedràtica emèrita de Filosofia moral i política de la UAB.

Per a l'ocasió es va produir una sèrie de llibretes amb il·lustració de Pere Ginard.

SERVEIS CULTURALS

Cicle de sopars tertúlia *Barcelona, capital a l'Hotel Alma*

El format de la trobada és un sopar privat que compta amb un màxim de vint personalitats de la ciutat de Barcelona i un ponent convidat que vehicula la temàtica del debat.

En aquesta primera edició, celebrada al curs 2018-2019, hem comptat amb els següents ponents convidats:

Miquel Molina, Josep Ma Martí Font, Xavier Bru de Sala, Antonio Monegal, Anna Gener, Llätzer Moix, Pere Navarro, Josep Sánchez Llibre, Carles Castro, Mercè Conesa, entre d'altres.

I entre els assistents, destaquem:

Ana Aguirre, Salvador Alemany, Joaquin Ausejo Asiaín, Joaquin Ausejo Segura, Mercedes Basso, Xavier Bru de sala, Toni Brunet, Jordi Casas, Carles Cuatrecasas, Carlos Durán, Carlos Ferrater, Mercè Franquesa, Jose A. Garcia Mallor, Pepe García Reyes, Paco Gaudier, Anna Gener, Anna Grau, Josep Grau, Xavier Guitart, Lluçia Homs, Marta Lacambra, Elisenda Lara, Aurelio Major, Joan Anton Maragall, Josep Martí Font, Daniel Martínez, César Martínez, Joan Mas Cantí, Ignasi Miró, Llätzer Moix, Miquel Molina, Antonio Monegal, Pere Navarro, Enric Ordóñez, Valentí Oviedo, Fèlix Riera, Mario Romeo, Cristina Salvador, Jordi Sanabra, Josep Sánchez Llibre, Luis Sans, Adrià Serra, Albert Serra, Francesc Surroca, Joan Torrella, Pedro Vega, Pere Vicens, Antoni Vila Casas.

Hänsel* i Gretel*

Hänsel* i Gretel* us presenta les conclusions dels cinc diàlegs sobre els futurs de Barcelona que sota el títol *Barcelona, capital* es varen celebrar a l'Hotel Alma. Més enllà d'ideologies i del debat polític, es varen plantejar dos nivells de debat:

- * Segueix sent Barcelona una capital per a l'adequat desenvolupament econòmic d'empreses i ciutadans, per enfortir la cultura, promoure la innovació i recuperar l'ideal de bon govern?
- * Quin tipus de capitalitat tenim i aspirem?

Aquests són els temes i els ponents dels debats celebrats:

BARCELONA, LA CIUTAT I ELS SEUS LÍMITS / Miquel Molina – Josep Mª Martí Font – Xavier Bru de Sala
CINC HORES AMB BARCELONA PER AVANÇAR EN LA CIUTAT CULTURAL / Antonio Monegal
LA BARCELONA VERTICAL VERSUS L'HORIZONTAL / Anna Gener – Llätzer Moix
BARCELONA, NOUS ESCENARIS DE CREIXEMENT / Pere Navarro
BARCELONA I LA SEVA PROJECCIÓ EMPRESARIAL / Josep Sánchez Llibre

D'aquestes cinc trobades, hem extret deu *pistes-còdols que ens ajuden a entendre que Barcelona importa i preocupa.

HORITZÓ BARCELONA

DEU CÒDOLS PER SORTIR DEL BOSC

1* **La cultura com a factor de canvi de la ciutat.**

Cal enfortir les entitats creatives i el talent per forjar singularitats culturals capaces d'ampliar el cabal de significats de la ciutat i la seva potencialitat.

Cultura = Barcelona

2* **Sostenibilitat ambiental i mobilitat.**

Apostar per la mobilitat és aprofundir en la Barcelona oberta a aconseguir que els ciutadans puguin accedir i desplaçar-se per ella sense limitacions.

Sostenibilitat i mobilitat = Barcelona

3* **Avançar definitivament cap a l'horitzó de la Gran Barcelona com a Àrea Metropolitana.**

On els grans reptes de la ciutat s'afrontin harmonitzant els interessos dels diferents municipis.

Àrea Metropolitana = Barcelona

4* **Els joves com a factor de canvi de l'orientació social i econòmica de la ciutat.**

Cal crear un context favorable per a la formació, creació de llocs de treball del sector tecnològic i dotar de noves zones d'habitatge pensades per als joves.

Joves = Barcelona

5* **Potenciar la pràctica del turisme creatiu que eviti la creixent turismofòbia.**

Cal que els ciutadans locals tinguin el mateix nivell de vida que els visitants.

Turisme de Qualitat = Barcelona

6* **Barcelona ha de pensar en gran.**

Cal connectar la metròpoli amb el sistema de ciutats de la mega-regió del sud d'Europa, que és el nostre àmbit natural.

Capital = Barcelona

7* **Potenciar l'habitabilitat i lluitar contra la desigualtat.**

Treballar perquè valgui la pena viure a la ciutat implica seguir avançant per disposar de la millor sanitat, infraestructures, educació, seguretat, i cultura.

Habitabilitat = Barcelona

8* **Barcelona s'ha consolidat com a ciutat tecnològica.**

Això suposa un canvi de model urbanístic i de nous escenaris de creixement. La Barcelona tecnològica ha de propiciar que la ciutat es connecti, gràcies a les empreses, amb el futur.

Tecnologia = Barcelona

9* **Major col·laboració del sector públic i privat.**

Hem d'aconseguir que la ciutat orienti bona part del seu desplegament de serveis i iniciatives amb la participació del sector privat i els ciutadans.

Públic + Privat = Barcelona

10* **Fer compatible la Barcelona fabulada amb la Barcelona del dia a dia.**

Una ciutat ha de poder imaginar el futur i assolir amb passió el risc de voler ser moltes altres realitats com a ciutat.

Passió = Barcelona

Los resultados de cuatro décadas de elecciones locales reflejan las enormes transformaciones sociales y políticas de Catalunya

El independentismo releva a la izquierda

LAURA ARAGÓ
CARLES CASTRO
Barcelona

Cuatro décadas y diez citas electorales después de los primeros comicios municipales, en 1979, el independentismo ha tomado el relevo a la izquierda en Catalunya. Y no sólo eso; el mapa territorial dibuja dos países bastante distintos: la Catalunya litoral, por un lado, y la interior, por otro. Si un país son sus ciudades, uno de sus mejores espejos son las elecciones municipales. Los 40 años transcurridos desde la celebración de los primeros comicios locales reflejan la metamorfosis electoral que han provocado la oleada migratoria, el relevo generacional y el conflicto territorial.

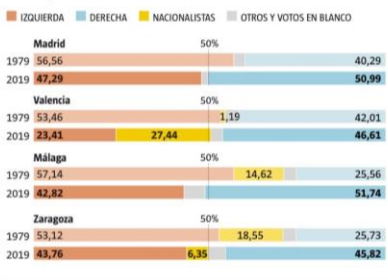
La Catalunya de 1979 era bastante homogénea electoralmente. De acuerdo con los resultados de las primeras municipales, casi la mitad de los votantes se orientaban hacia la izquierda (PSC y PSUC), cerca de una cuarta parte al nacionalismo y uno de cada diez al centroderecha de ámbito español. Por supuesto, el territorio marcaba alguna diferencia. La hegemonía de socialistas y comunistas era abrumadora en el área metropolitana, con apoyos que rozaban en ocasiones el 80%. Sin embargo, la izquierda era también mayoritaria en las cuatro capitales de provincia, con porcentajes conjuntos de entre el 48% (Tarragona) y el 53% (Barcelona). Y esa misma izquierda también superaba el 45% de los votos en numerosas cabeceras de comarca del interior: Manresa, Granollers, Igualada, Ripoll, Vilafranca, Reus, Valls, Vendrell, Balaguer o La Seu. Y aunque el nacionalismo no dejó

La mayoría de 1979, con socialistas y PSUC/ICV, se prolongó hasta 1999, cuando irrumpió el fenómeno migratorio

de avanzar en los veinte años siguientes, hasta hacerse con un tercio de los votos en el conjunto de la Catalunya municipal, la izquierda resistió en unas proporciones similares hasta los comicios de 1999 (con más del 50% de los sufragios en Barcelona, Girona o Lleida, y en torno o por encima del 45% en Manresa, Igualada, Vilafranca, Reus, Balaguer o La Seu). Sin embargo, esa correlación comenzó a transformarse sensiblemente durante la primera década del nuevo siglo. Algo nuevo ocurrió en ese periodo, junto a algo más que ya venía ocurriendo.

Lo que venía ocurriendo era un relevo generacional que no sólo iba a jubilar a los cuadros locales de la izquierda forjados en la lucha antifranquista, sino que incrementaba el peso electoral del sentimiento identitario a través de las nuevas

El avance conservador en las grandes urbes de España desde los comicios locales de 1979

FUENTE: Mir.es

Giro a la derecha en las capitales españolas

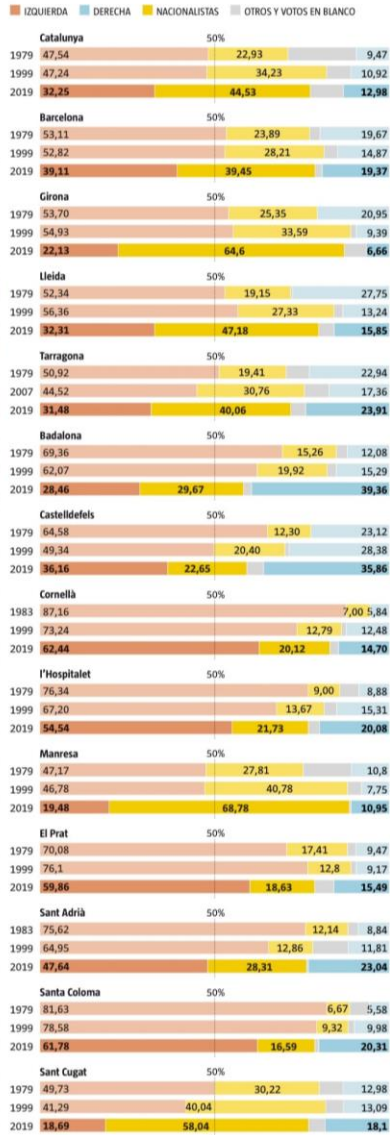
La España de las ciudades ha girado a la derecha desde el lejano 1979, cuando la clase media urbana entregó a la izquierda las principales capitales. La evolución a lo largo de 40 años refleja la metamorfosis electoral de la mayoría de las capitales españolas. El giro a la derecha tiene excepciones, pero suelen ser resultado de un alcalde cuya personalidad y gestión se imponen a la mayoría ideológica. Pero donde el candidato no es un factor determinante, la inversión de mayorías es muy visible. En el caso de Madrid, el giro a la derecha —que se inició a finales de los ochenta— no puede ser más espectacular. En 1979, la izquierda sumó más del 56% de los sufragios, frente a poco más del 40% que reunió el centroderecha. Cuatro décadas después, la izquierda se sitúa hoy casi diez puntos más abajo, mientras las derechas superan el 50% de los votos. Y algo similar ocurre en Zaragoza, Málaga, Murcia o Alicante. Incluso donde la izquierda ha conservado la alcaldía tras recuperarla en el 2015 (como en Valencia o Valladolid), la correlación queda lejos de la de 1979. También hay ciudades que han hecho el camino inverso (como Toledo, Zamora o Soria), pero son de pequeño tamaño. Y, por último, hay capitales (como Bilbao) cuya mayoría nacionalista no ha variado en 40 años.

oleadas de electores. Y de ahí el avance del nacionalismo, que iba a acentuarse a raíz de la sentencia del Estatut y el estallido de la crisis. Sin embargo, a partir de 1998, la llegada de un importante contingente de inmigrantes, que se concentró sobre todo en las zonas urbanas y litorales, provocó también un pequeño seísmo en los antiguos bastiones de la izquierda. La explotación política del impacto de la inmigración sobre la convivencia debilitó el apoyo electoral al PSC e Inicialmente y reforzó la presencia del PP (y de una efímera plataforma ultra), sobre todo en poblaciones del área metropolitana. Los casos de Badalona y Castelldefels —donde los populares lograron incluso desplazar a los socialistas— son los ejemplos más significativos (ver gráficos).

Las municipales del 2011 abrieron la puerta a la caída de la izquierda y al despliegue acelerado del nacionalismo

Luego vinieron la crisis económica y el estallido del proceso soberanista, cuya traducción en el mapa municipal se ha acentuado en los comicios del 2019, especialmente con la sustitución de los neoneoconservadores por Esquerra como referente nacionalista en muchas poblaciones. El voto de centroizquierda más catalanista que en el pasado elegía alcaldes socialistas en muchas capitales de comarca de la Catalunya interior escoge ahora a candidatos de ERC. Y de ahí la nueva correlación. En resumen, en el conjunto de Catalunya, el espacio nacionalista supone hoy más del 44% de los votos, mientras que la izquierda clásica recoge sólo un tercio, y las derechas (PP y Ciudadanos) rozan el 15% del sufragio. Por territorios, la hegemonía del independentismo es abrumadora en las ca-

pitales de la Catalunya interior, con cotas que pueden superar el 70% del voto. A su vez, el área metropolitana refleja una doble erosión de la izquierda. Por un lado, el desgaste por el impacto de la inmigración se ha traducido en un avance de la derecha que, por ejemplo, roza el 40% del voto en Badalona. Y, a la vez, el

FUENTE: Mir.es

LA VANGUARDIA

Article publicat a La Vanguardia

El periodista de La Vanguardia Carles Castro, va ser el convidat del cicle *Barcelona, capital* de la sessió 19 de juny de 2019. Aquest article que va publicar el 24 de juny, està inspirat en la ponència que va oferir Castro, doctor en ciències de la informació i analista electoral, als comensals de l'Hotel Alma.

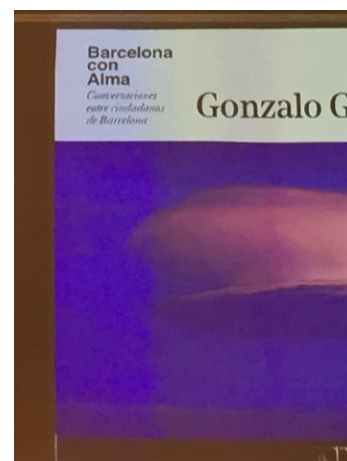
[Pdf per descarregar](#)

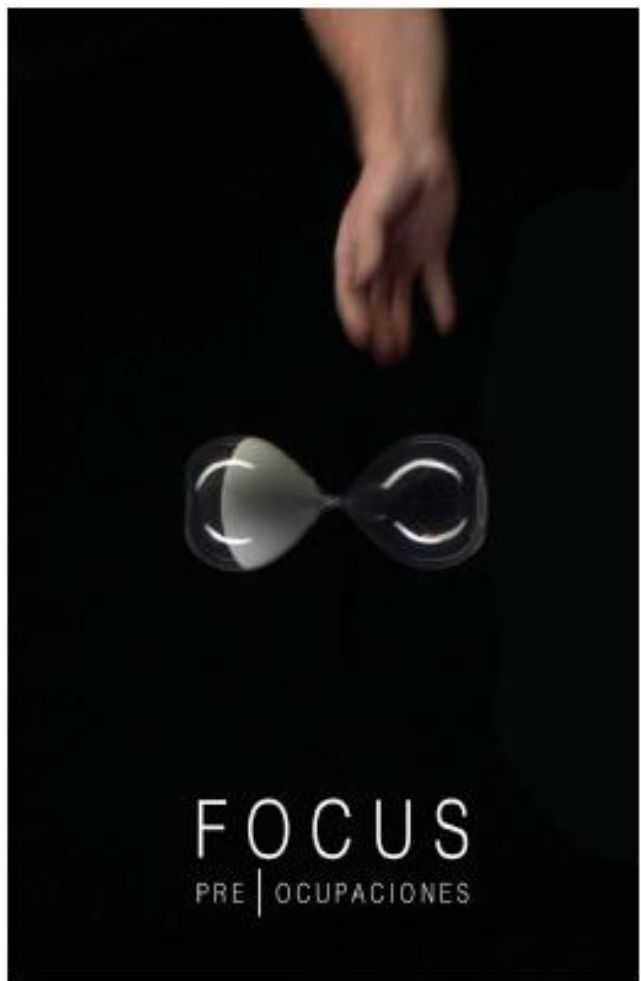

SERVEIS CULTURALS

Presentació de l'exposició Atmos-Fear a l'Hotel Alma

Conceptualització d'aquest diàleg inaugural de l'exposició Atmos-fear a l'Hotel Alma. Atmos-fera (atmosfera que genera por) és un diàleg alertant que Barcelona ha entrat en la lliga de ciutats que ja no es poden arribar a veure des del cel. Amb l'arquitecte, aviador i fotògraf Jon Tugores i el pintor Gonzalo Goytisolo i moderat per Fèlix Riera, co-director de Hänsel* i Gretel*.

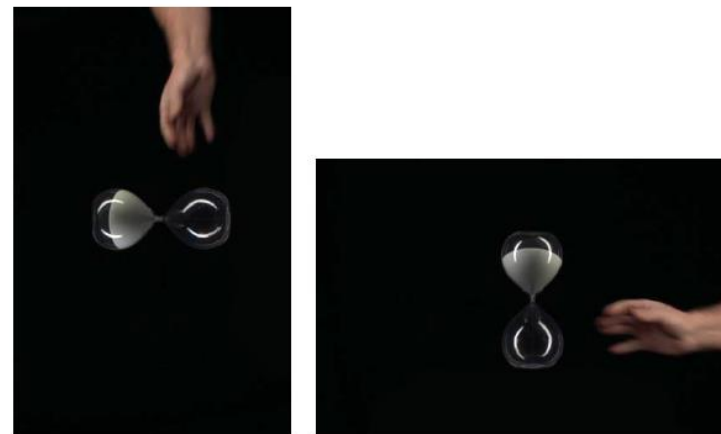

SERVEIS EDITORIALS

Revista PRE/OCUPACIONES. Grup Focus

El setembre de 2018, el Grup Focus va presentar la publicació PRE/OCUPACIONES que l'equip de Hänsel* i Gretel* va editar per a l'empresa teatral. La revista compta amb la col·laboració de personalitats dels àmbits artístic, intel·lectual i científic com Cesc Gelabert, Victoria Camps, Adolf Tobeña, Raquel Garcia, Santiago Sierra, Valèria Gallard o Mauricio Villavecchia, entre d'altres.

De cara a la temporada 2019-2020 ja està en marxa una segona edició, dedicada al "Plaer".

PORTADA
Ignasi Aballí. *Relaj de Arena*, 2018.
Imagen creada por el artista para la publicación FOCUS.
Esta imagen se puede ver en dos sentidos

Soltar el tiempo / Retener el tiempo

ÍNDICE

P 10 DIÁLOGO ENTRE DANIEL MARTÍNEZ Y JORDI GONZÁLEZ

EL TIEMPO A CONTRARRELOJ

P 18 CRÓNICA SOBRE LA METAFÍSICA DEL TIEMPO. Elisenda Lara Elias

P 22 LA COREOGRAFÍA DEL TIEMPO. Cesc Gelabert

P 26 AORISTO. EL TIEMPO DE SIEMPRE-JAMÁS. Mercè Rius

P 28 LOGOLEPSY-LETHOLOGICA. Raquel García Tomás

P 32 FUGAS Y PAUSAS CEREBRALES. Adolf Tobeña

P 36 ARTE, TIEMPO, SIMETRÍA. Ramón Andrés

P 38 EL LIBRO DEL RELOJ DE ARENA. Ernst Jünger

P 44 EL TIEMPO, UNA ILUSIÓN. Valèria Gaillard

P 48 SI CHOPIN TE ESCUCHASE. Andreu Rifé

P 54 EL TIEMPO Y SUS VARIACIONES. Mauricio Villavecchia

P 58 DOMESTICAR (QUE NO DOMAR) EL TIEMPO. Josep Maria Pou

LIBERTAD DE EXPRESIÓN

P 62 LIBERTAD DE EXPRESIÓN Y CIVILIDAD. Victoria Camps

P 64 LA FURIA DE LAS IMÁGENES. Joan Fontcuberta

P 76 EL CIUDADANO Y LA LIBERTAD DE EXPRESIÓN. Carlos Castro Senz

P 78 SOBRE LA CENSURA. Gisela Chillida

P 85 ¿CÓMO ENGAÑAR AL ALGORITMO?. Genís Roca

P 86 ¿SOMOS VERDADERAMENTE LIBRES?. Imma Tubella

P 89 SON LAS REDES, ¡ESTÚPIDOS!. Albert Sáez

P 90 LIBERTAD DE PALABRA. Timothy Garton Ash

BANALIDAD

P 99 LA BANALIDAD. Javier Gomá

P 100 DEL OTRO LADO DEL CRISTAL (MONÓLOGO BANAL). Ernesto Caballero

P 102 LA GIOCONDA O LA MONALISA. Miquel Porta Perales

P 104 LA BANALIDAD DEL RECUERDO. Jaime Serra

P 108 LO VIVIDO Y LO SUCEDIDO. Jaime Serra

P 119 LA BANALIDAD NO ES INOCUA. Ferran Sáez Mateu

P 120 DE LA EMISIÓN A LA CONVERSACIÓN. Marc Argemí

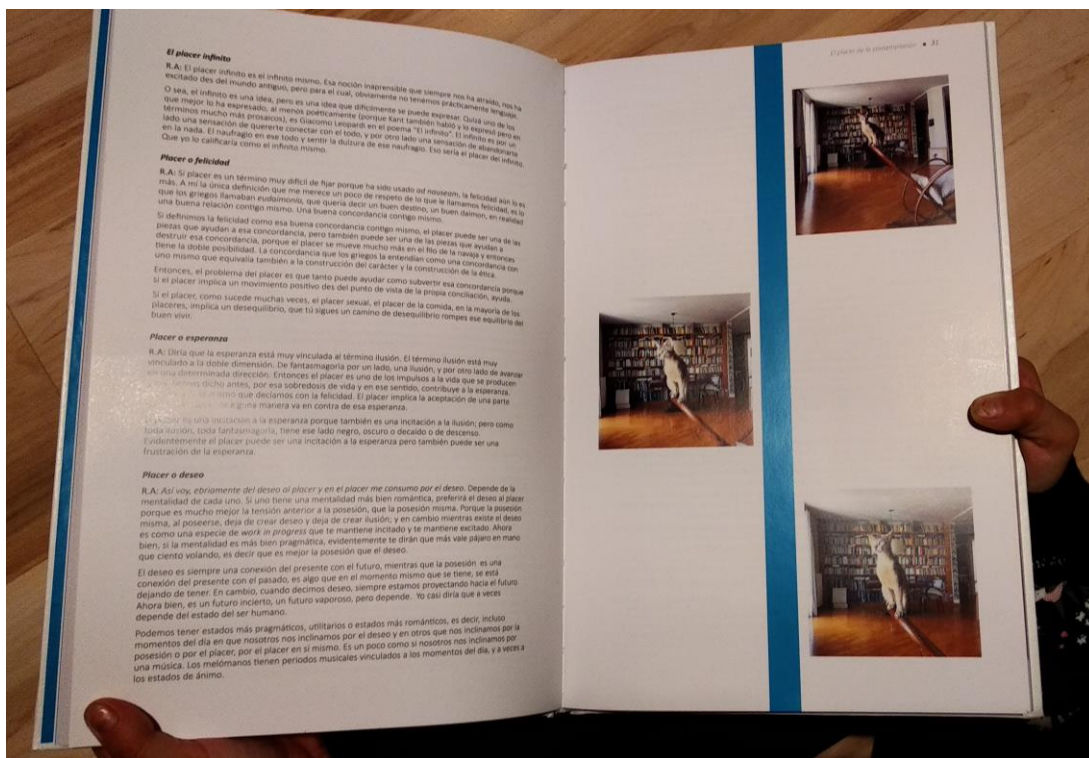
P 122 LA BANALIDAD. José Luis Pardo

P 130 DE BLACK MIRROR A LA CAVERNA DE PLATÓN. Rosa Vergés

P 135 LA EXPLORACIÓN DEL YO: DEL AUTORETRATO A LA SELFIE. Artur Ramon

UN POCO MÁS DE TIEMPO

P 138 EL TIEMPO UTÓPIICO. Albert Serra

SERVEIS EDITORIALS

Revista PRE/OCUPACIONES. Grup Focus

El setembre de 2019, vam publicar el segon número de la revista PRE/OCUPACIONES. Aquest cop els articles de la publicació van centrar-se en el tema del plaer i, entre els artistes i Intel·lectuals que hi van participar, destaquem: Rafael Argullol, Carme Riera, Pedro Azara, Victoria Combalía, Xavier Marcé, Ángeles Caso, Albert Lladó, Judith Colell i Manuel Cruz, Gino Rubert i Manel Esclusa, entre d'altres.

ÍNDICE

- P 05 Placeres ocultos / GINO RUBERT
P 18 El placer / DIÁLOGO ENTRE ISABEL VIDAL Y CÉSAR MARTÍNEZ DE OBREGÓN

EL PLACER DE LA CONTEMPLACIÓN

- P 28 Diccionario del placer / RAFAEL ARGULLOL
P 38 Observación del paisaje / Preguntas a CARME RIERA
P 48 Adonis / PEDRO AZARA
P 50 Cuando el arte nos hable de placer / XAVIER MARCÉ
P 54 Mis placeres en la historia del arte / VICTORIA COMBALIA
P 56 Cosquillas, acertijos y mariposas / ROSA MASSAGUÉ

ESTRATEGIAS PARA COMBATIR EL PLACER

- P 60 El placer en la emboscada / ANNA PAGÈS
P 62 Vale más aburrirse que entretenerse / MANUEL CRUZ
P 65 Un placer sin imágenes / ARMAND RIERA- ULISES
P 70 El placer y la alegría / MICHEL TOURNIER
P 74 Los placeres y los días / ALBERT LLADÓ
P 77 Virtudes públicas, vicios privados. Vicios privados, virtudes privadas... /
MANUEL GUERRERO BRULLET

EL PLACER QUE SURGE DE DENTRO

- P 82 Ocio, negocio y placeres culpables / GISELA CHILLIDA
P 86 Instantes de placer / JUDITH COLELL
P 92 Cielos / MOKI AMAR
P 96 El cantar de los cantares / GUIDO CERONETTI
P 102 El placer de vivir / ÁNGELES CASO
P 104 Appétit de vivre / MARICEL CHAVARRÍA
P 108 Festival Sónar y el placer

PRODUCCIONS AUDIOVISUALS

Cinc hores amb Barcelona. CCCB

En motiu de la presentació del Compèndium II vam celebrar la jornada maratoniana *Cinc hores amb Barcelona*, on nou personatges de diversos àmbits culturals de la ciutat conversaven amb el Lluçà Homs i el Fèlix Riera a dalt de l'escenari del CCCB. Aquests van ser els ponents convidats que van assistir a l'acte el 10 d'abril de 2018:

VICENÇ VILLATORO. Escriptor i periodista. Exdirector CCCB

JOSEP MARIA MARTÍ FONT. Periodista i escriptor

JORDI CASANOVAS. Dramaturg i director teatral

IGNASI MIRÓ. Fundació La Caixa. Director àrea cultura

MIQUEL MOLINA. La Vanguardia. Director Adjunt

LAURA BORRÀS. Consellera de Cultura Generalitat

CESC CASADESÚS. Director Festival Grec

ANTONI MONEGAL. Catedràtic de Literatura UPF

ALBERT SERRA. Director de cinema

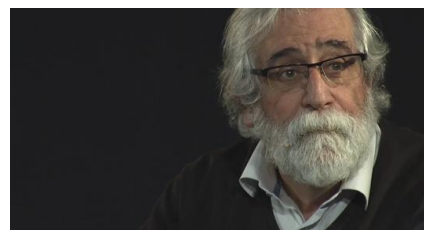

Cinc hores amb Barcelona. CCCB

Van ser cinc hores de reflexió sobre l'estat de la qüestió de la ciutat de la mà d'aquelles persones que fan i pensen la seva cultura en primera persona.

La sessió es va filmar, el material gravat va passar per un procés de muntatge que va resultar en una obra audiovisual que recull l'essència de la jornada.

<https://vimeo.com/309244833>

Cultura

EL POLS CULTURAL DE BARCELONA

LA CRÒNICA

Ignacio Orovio
Barcelona

A la novel·la *Cinco horas amb Barcelona*, en què nou personalitats de la cultura van ser interrogades successivament per dues Càrmens –els creadors de la publicació, Félix Riera i Lucía Homs– sobre l'estat de la cultura a la ciutat. Tot el debat va ser gravat i es convertirà en un documental.

Els nou analistes van oferir diagnòstics creuats sobre la ciutat sense conclusió. Denominador comú: pessimisme esperançat.

La sensació que la ciutat no viu els seus millors moments, no per la severíssima crisi política entre Catalunya i Espanya, o no només, sinó perquè la inèrcia del maragallisme ha arribat a velocitat zero i, després de l'etapa de Xavier Trias, el govern d'Ada Colau no ha sabut o volgut o pugut fer bandera

La inèrcia heretada del maragallisme es va acabar i Colau no ha sabut o volgut fer bandera de la cultura

O, simplement, amb la seva exigua minoria, ha tingut altres novies.

Els nou francitadors van ser el director del CCCB, Vicenç Villatoro; la filòloga i ara política Laura Borràs (que ha arribat a sonar com a futura presidenta de la Generalitat); el director de l'àrea de cultura de la Fundació la Caixa, Ignasi Miró; el dramaturg Jordi Casanovas; els periodistes Josep Maria Martí i Font i Miquel Molina, director adjunt de *La Vanguardia*; el director del Grec, Francesc Casadesús; el catedràtic de literatura de la UPF Antonio Monegal, i el cineasta Albert Serra. A més de descriure la seva relació amb la ciutat, Riera i Homs van llançar fils sobre model de ciutat, potencials, defectes, idees de futur...

Gairebé quatre hores abans que el Barça s'enfrontés a la Roma, Villatoro no va defensar una "concepció Barça" de la ciutat i del seu sistema cultural. "M'estimo més la concentració d'excel·lència més que la dispersió mediocre, millor un equip que pugui jugar la Champions que 23 en regional". Aquest fet, traduït a un exemple cultural, vol dir que "el Liceu és a un parell d'hores de qualsevol punt de Catalunya". Més o menys. Per això, Molina va defensar "una cultura de base connectada amb les grans institucions, en què l'ínici de camí pugui ser l'Emuc i el final el Liceu".

Per Francesc Casadesús

Les frases

El mapa d'institucions que tenim és molt raonable, però ens ha faltat disseny estratègic"

Vicenç Villatoro
Director CCCB

Tenim la marca Barcelona, basada en el turisme, però compte, que hi ha modes que passen"

Josep Martí i Font
Periodista i escriptor

Tota una generació està ben formada, però retem massa homenatge als qui ho van fer possible"

Jordi Casanovas
Director teatral

No hi ha hagut un pla per fer necessària la cultura. Els joves no senten que es perdien alguna cosa"

Ignasi Miró
Fundació la Caixa

A tothom li interessa una Barcelona forta: a qui la vol capital del seu Estat i a qui no?"

Miquel Molina
Dir. adjunt *La Vanguardia*

Barcelona és i serà la capital de l'edició en castellà"

Laura Borràs
Filòloga i política

Una de les coses que hem de treballar millor és l'àmbit metropolità: és un reptu clau"

Cesc Casadesús
Director del Festival Grec

És més important tenir una imatge de Barcelona que una marca Barcelona"

Antonio Monegal
Catedràtic de literatura

Barcelona es troba en un nivell d'alienació important, pel turisme i per la falta de recursos"

Albert Serra
Director de cinema

MARIE D'EPHRAÏM

La diputada Laura Borràs en el moment de ser entrevistada abans per Félix Riera i Lucía Homs al CCCB

Barcelona en un divan

Nou experts analitzen al CCCB les mancances i el futur de la cultura de la ciutat

çar a la sala de Sants Flyhard i representa ara en institucions com el Teatre Nacional de Catalunya. "Ascensor s'ha espallat. La meua generació pot mostrar la seva feina a tothom, però ho ha de fer bé".

qui venia al darrere. I tenim una generació molt formada que, per tant, pot ser molt exigent".

"Llavors, quin grau de responsabilitat tenen les institucions en aquesta crisi? Estem massa compartimentats", lamenta Casadesús. "Hem de despentinar-nos, barrejar-nos. Nous actes d'amor entre nosaltres. Imagino una Barcelona més híbrida, menys tancats cadascú en la nostra institució. A les fàbriques de creació, el lloc més important és la ciutat".

"Segons la meua opinió –afegeix Miró– falta un pla cultural que parli a 5 o 10 anys vista. Els plans tenen carnis semestral".

Miró troba a faltar polítiques educatives que generin amants de la cultura. "Sha educat cal menjar sa, que és millor el transport públic... però no ha existit un pla per fer necessària la cultura. Els adolescents no tenen la sensació que es perdien alguna cosa. Començarem aleshores a treballar

amb centres comercials i futbol". Des de l'estrada acadèmica, Monegal critica que "els qui treballen en humanitats intentem fer entendre que no som decoratius. Formem ciutadans, pensament crític, volem dotar d'eines per buscar sentit a la realitat. Sembla que amb la crisi hem de donar un sentit instrumental a tot, quan moltes coses de la vida humana no tenen una utilitat immediata". "A un 60% de la gent no li interessa, i quan venen ens posen nota de política: 4,8...".

Una de les grans qüestions que va aparèixer en les nou entrevistes va ser la del turisme, i el model turístic de la ciutat, que sembla que ho fagocita tot. Molina va suggerir que Barcelona faci una aposta pel turisme cultural com Miami,

"A mi m'agradaria parlar més amb Madrid, aquest és el diàleg que la cultura necessita", diu el director del Grec

que intenta treure's el "vice" a còpia d'art. "Entenc que el turisme és molt important, però necessitem potenciar el nostre dia a dia, que és el que ens fa créixer", afegeix Casanovas. Monegal opina que "el pitjor que s'ha dit de Barcelona és que és la millor botiga del món... És més important tenir una imatge de Barcelona que una marca Barcelona", va sentenciar.

"Tenim la marca Barcelona, basada en el turisme, però, atenció, que hi ha modes que passen. Lisboa s'està convertint en la nova Barcelona. El gran poder de Barcelona és cultural, tecnològic, científic... la cultura en un sentit ampli",

va afirmar Martí i Font. "Vull una Barcelona que sigui més Nova York que Anvers".

Per l'últim ponent del vespre, Albert Serra, "Barcelona està en un nivell d'alienació important, pel turisme i per la falta de recursos, que està creant un buit cultural. Tots, fins i tot l'esquerra, atenen abans altres necessitats". Amb referència als turistes a què s'ha enfrontat últimament la ciutat –turisme, crisi política, terrorisme–, Borràs creu que "Barcelona és molt capaç de transformar els perills en oportunitats. És far, antena. Les situacions de risc creen alertes que Barcelona sap aprofitar". Davant una possible carambola parlamentària que acabaria portant-la a la presidència de la Generalitat, Borràs promet que "Barcelona és i serà la capital de l'edició en castellà". "Jo vull una Barcelona on la cultura sigui més valorada, més utilitzada, més crítica".

En un sentit polític, Molina va considerar que "a tothom li interessa una Barcelona forta: a qui la vol capital del seu Estat i a qui no". En la seva etapa al capdavant del CCCB, Villatoro ha notat la falta d'"una junta estratègica superior", un ens que faci de Barcelona la seva metropoli, la ciutat real, la dels cinc milions d'habitants. Casadesús, impulsor de l'acabada de celebrar Quinzena Metropolitàna de Dansa hi està d'acord: "Es un reptu molt interessant. Podem demanar un lluny". "A mi –afegeix Casadesús– m'agradaria parlar més amb Madrid, aquest és el diàleg que la cultura necessita".

"És possible? Molina va ser pessimista: "Necessitem un lideratge que imposi la reflexió cultural, i no el tenim ni a Barcelona ni a Catalunya ni a Espanya. I l'alternativa al lideratge és la xarxa".

Me he apuntado al gimnasio de la Universidad Rey Juan Carlos.
@amarentekio Miguel Esteban Comic

Me ha gustado la comisión de investigación de Gabriel Rufián y las preguntas de Esperanza Aguirre. No me jodas que era al revés.
@EstebanNavarro5 Esteban Navarro Escriptor

Que Paulo Coelho muestre su mister en Escritura Creativa.
@PabloLara Carlos Maysor Escriptor

Us imagineu els etarres enviant notis de veu per whatsapp?
@AdriPujol Adria Pujol Escriptor

Barcelona 2033

Albert Fornés
Fem un fast-forward: han passat 15 anys i Barcelona ha aconseguit, finalment, la capitalitat de la cultura europea que volia Pasqual Maragall. Si sortim del bucle infinit, aquells hauran de ser els anys del Pantocràtor al MOMA, de vendre la cultura catalana al món i d'explicar-nos sense intermediaris. Les noves generacions que hauran vist món i ja somiaran en anglès, participaran en la conversa global de Barcelona de manera directa i desinhibida, sense el cansat pont aeri cultural i aquella síndrome d'Estocolm de sempre la segona ciutat de. El 2033 que imagino encarnarà l'Àveç i el Dot Down, però la ciutat també tindrà un percentatge de subscripcions a la *New Yorker* molt destacat. Políticament podran haver passat moltes coses, però la feimologia de Barcelona no canviarà gaire: les lleis de sostenibilitat turística frenaran el creixement infinit de creuers, aeris i hotels trixibarris, i els quatre comerços històrics que haurem estat a temps de conservar tindran un èxit apoteòsic. M'hi jugaria quartos que finalment el tramvia anirà endavant –i doblu!– l'apostat: l'aprovarà un alcalde convergent –i el 2033 celebrarem dues efemèrides: la culminació de la Sagrada Família (amb 9 anys de retard) i la implantació de l'última superilla. Llavors encara hi haurà nostàlgics del cotxe que es miraran els carres pacífics amb escepticisme, però posaria la mà al foc que els bars verds i silenciosos seran una de les coses que més valoraran els estrangers a

Veig possible un escenari on el 2033 ja tinguem el primer Nobel (qui podria ser? Cabré? Monzó?)

els sis volums de *La meua lluita* i van col·locar Noruega al mapa. El 2033 que imagino, els museus tindran més pressupost que ara, però als barcelonins ens continuarem costant pujar fins al MNAC. Entre les coses que no canviaran, el nostre gust per les polèmiques: el Sant Jordi d'aquí l'any discutirem si la primera novel·la del jovesimisme Guillem Adam, *My father used to smoke*, originalment en anglès, forma part de la literatura catalana o no. I esclar, l'any 2033 encara celebrarem debats sobre el futur de Barcelona, però la llei catalana de la igualtat impedirà que hi xerri vuit homes una sola dona.

A. FORNÉS, poeta i periodista

Misses Polifòniques a Barcelona

Propera missa: **DIUMENGE, 15 D'ABRIL DE 2018**
A LES 12.00 H
Monestir de Pedralbes
MISSA «MARIA MAGDALENA»
D'ALONSO LOBO (1555-1617)

Següent: **DIUMENGE, 10 DE JUNY DE 2018**
A LES 12.00 H
Monestir de Pedralbes
«MISSA BREVIS»
DE LEONARD BERNSTEIN (1918-1990)

Col·laborador principal: **Obra Social 'la Caixa'**

Col·laboren: **ACANTILLADO**, **LA VANGUARDIA**, **ESM**, **Alma!Hòstels**, **J. Soria, Abogado Asociado**, **MACKUBA**, **FIATC**

Associació «Amics de Les Misses Polifòniques» | info@missespolifoniques.com | tel. +34 933 009 681 | www.missespolifoniques.com

La Vanguardia - 11.IV.2018
Barcelona en un diván. Ignacio Orovio

Foto de David Ruano

QUI SOM?

L'equip directiu està format per Lluçà Homs i Fèlix Riera, que són els codirectors de Hänsel* i Gretel*.

Lluçà Homs

Lluçà Homs és consultor cultural, comissari d'exposicions i art advisor. Va ser director de Promoció dels Sectors Culturals a l'Institut de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona i director de La Virreina Centre de la Imatge.

La seva és, doncs, una trajectòria professional polièdrica -com a empresari d'indústries culturals i com a gestor cultural públic. Cofundador de Loop, impulsor de projectes com PhotoMeeting Ojo de Pez sobre fotografia documental, el festival de cultura contemporània EUROPES, o TALKING GALLERIES, una trobada internacional de galeries d'art a Barcelona que promou anualment una reflexió crítica sobre el sistema de l'art i la multiplicitat dels seus agents.

Fèlix Riera

És editor, i ha estat director editorial de grup 62, l'esfera dels llibres, i director de l'Institut de les Empreses culturals de la Conselleria de Cultura, Catalunya Ràdio, professor associat de la facultat de comunicació audiovisual de la Universitat Pompeu Fabra i conseller del Consell de l'audiovisual de Catalunya. En la actualitat és codirector de la revista cultural Hänsel i Gretel, director editorial de ED Libros y regularment publica a La Vanguardia, Economía Digital, El Món i Política & Prosa i és comissari de la setmana de Novel·la Històrica de Barcelona. Ha publicat *Just abans del salt endavant* (editorial Proa) i *Foscor sobre la nau i sobre el passatger* (editorial Claret).

Elisenda Lara

Periodista amb un postgrau en Gestió de la innovació i projectes R+D+i per la UOC. Coordina els continguts del web i les xarxes socials. A més és col·laboradora habitual de Benecé Produccions on és responsable de nous projectes.

Hänsel* i Gretel*

CONTACTE

Contacte:

Llucà Homs

llucia@hanseligretel.cat

660026476

Fèlix Riera

felix@hanseligretel.cat

669282848

Elisenda Lara

elisenda@hanseligretel.cat

615015574

Consell de Cent, 315. Entresòl 1a. 08007 Barcelona

www.hanseligretel.cat

